

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 331

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 mai 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
375.	— Decret pentru constatarea vacanței unui post de membru al Guvernului	192.	— Decizie pentru eliberarea doamnei Iulia Adriana Oana Badea din funcția de secretar de stat la Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului
	2		13
376.	— Decret pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar	193.	— Decizie pentru numirea domnului Stelian Victor Fedorca în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.....
	2		13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 257 din 20 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	3-6	M.48.	— Ordin al ministrului apărării naționale pentru delegarea competenței privind coordonarea Spitalului Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”
Decizia nr. 276 din 22 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	6-9	M.49.	— Ordin al ministrului apărării naționale pentru completarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.93/2009 privind delegarea către secretarul de stat pentru politica de apărare și planificare a competenței îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea ministrului apărării naționale
Decizia nr. 278 din 22 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	9-10	147.	— Decizie a președintelui Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii privind aprobarea Procedurii de implementare a Programului de dezvoltare și modernizare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață.....
Decizia nr. 279 din 22 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.....	11-12		15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru constatarea vacanței unui post de membru
al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea primului-ministru,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se ia act de demisia domnului Ioan Mang, ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, și se constată încetarea funcției acestuia de membru al Guvernului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 15 mai 2012.

Nr. 375.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru desemnarea unui membru al Guvernului
ca ministru interimar**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 106 și ale art. 107 alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 9 alin. (2) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
ca urmare a demisiei din funcția de ministru al educației, cercetării, tineretului și sportului a domnului Ioan Mang, având în vedere propunerea primului-ministru,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Liviu Marian Pop, ministrul delegat pentru dialog social, ca ministru interimar al educației, cercetării, tineretului și sportului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 15 mai 2012.

Nr. 376.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 257**

din 20 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Sindprim din Vaslui în Dosarul nr. 484/89/2011 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 684D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 831D/2011, nr. 904D/2011, nr. 938D/2011, nr. 989D/2011, nr. 1.105D/2011, nr. 1.139D/2011, nr. 1.141D/2011, nr. 1.219D/2011, nr. 1.220D/2011 și nr. 1.238D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Salariaților din Administrația Publică Locală a Județului Vaslui în Dosarul nr. 1.053/89/2011 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă, de Valerică Văsâi și alții în Dosarul nr. 3.575/114/2011 al Tribunalului Buzău — Secția civilă, de Sindicatul Liber al Salariaților din Administrația Publică din Constanța în dosarele nr. 6.824/118/2011 și nr. 6.799/118/2011 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă, respectiv Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, de Iosefina Dumitrescu și alții în Dosarul nr. 47.410/3/2011 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioan Popescu și alții în Dosarul nr. 2.268/30/2011 al Tribunalului Timiș — Secția civilă, de Cristina-Violeta Crihan, Filoteia Hlihor și alții, Liliana Viorica Amariei și alții în dosarele nr. 5.612/40/2011, nr. 5.662/40/2011 și nr. 5.769/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă, precum și de Emanuela Milostean Pervu în Dosarul nr. 2.289/30/2011 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției de neconstituționalitate din dosarele nr. 938D/2011 și nr. 989D/2011, doamna avocat Maria Dobre, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 831D/2011, nr. 904D/2011, nr. 938D/2011, nr. 989D/2011, nr. 1.105D/2011,

nr. 1.139D/2011, nr. 1.141D/2011, nr. 1.219D/2011, nr. 1.220D/2011 și nr. 1.238D/2011 la Dosarul nr. 684D/2011.

Reprezentantul autorilor excepției de neconstituționalitate din dosarele nr. 938D/2011 și nr. 989D/2011, precum și cel al Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 831D/2011, nr. 904D/2011, nr. 938D/2011, nr. 989D/2011, nr. 1.105D/2011, nr. 1.139D/2011, nr. 1.141D/2011, nr. 1.219D/2011, nr. 1.220D/2011 și nr. 1.238D/2011 la Dosarul nr. 684D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia, arătând că neacordarea premiului anual pe anul 2010, printr-o reglementare legală care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2011, încalcă principiul neretroactivității legii consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție. Totodată, se consideră că în acest mod se aduce atingere dreptului constituțional la muncă, precum și dreptului de proprietate privată, astfel cum acestea sunt garantate, după caz, în Constituție, Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Carta socială europeană, revizuită, și Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că premiul anual pentru anul 2010 nu este un drept fundamental, iar eliminarea acestuia se face pentru viitor, și nu în privința prestațiilor deja realizate. Totodată, invocă, în susținerea netemeinicii excepției de neconstituționalitate, și Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 23 mai 2011, 6 iunie 2011, 20 iunie 2011, 27 mai 2011, 13 iulie 2011, 7 septembrie 2011, 8 septembrie 2011, 29 septembrie 2011 și 15 septembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 484/89/2011, nr. 1.053/89/2011, nr. 3.575/114/2011, nr. 6.824/118/2011, nr. 6.799/118/2011, nr. 47.410/3/2011, nr. 2.268/30/2011, nr. 5.612/40/2011, nr. 5.662/40/2011, nr. 5.769/40/2011 și nr. 2.289/30/2011, **Tribunalul Vaslui — Secția civilă, Tribunalul Buzău — Secția civilă, Tribunalul Constanța — Secția civilă, Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Timiș — Secția civilă, Tribunalul Botoșani — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Sindprim din Vaslui, Sindicatul Salariaților din Administrația Publică Locală a Județului Vaslui, Valerică Văsâi și alții, Sindicatul Liber al Salariaților din Administrația Publică din Constanța, Iosefina Dumitrescu și alții, Ioan Popescu și alții,**

Cristina-Violeta Crihan, Filoteia Hlihor și alții, Liliana Viorica Amariei și alții, precum și Emanuela Milostean Pervu în cauze având ca obiect, printre altele, obligarea instituțiilor publice pârâte la plata premiului anual aferent anului 2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu permit plata premiului anual pe anul 2010, drept cu caracter salarial apreciat ca fiind câștigat pe perioada de timp în care norma juridică în baza căruia a fost recunoscut era în vigoare și activă. Se arată că o normă juridică nu poate fi decât retroactivă atunci când neagă acordarea unui drept salarial legal pentru activitatea deja desfășurată. Astfel, legiuitorul a adus modificări unei situații juridice definitiv stabilite sub aspectul executării unei obligații aferente unui raport de muncă încheiat. Or, ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii legi, aceasta trebuind să respecte suveranitatea legii anterioare.

Se apreciază că premiul pe anul 2010 reprezintă un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât neacordarea sa reprezintă o veritabilă măsură de expropriere. Autorii excepției arată că privarea de proprietate trebuie să respecte anumite exigențe, respectiv să fie prevăzută de lege, să fie conformă dreptului intern și să urmărească un scop legitim de interes general; or, se arată că ingerința statului în respectarea bunurilor proprietate privată nu este proporțională cu scopul legitim urmărit, fiind contrară atât textului convențional menționat, cât și art. 44 din Constituție.

Totodată, se susține că prin metodologia de aplicare a legii nu s-a arătat ce înseamnă că premiul aferent anului 2010 „s-a avut în vedere” la stabilirea drepturilor salariale ce se acordă pe 2011. Prin urmare, nu se poate cuantifica nici cantitativ și nici calitativ ceea ce se înțelege prin sintagma menționată, ceea ce demonstrează că în baza de calcul nu se regăsește niciun element care să pună în evidență faptul că premiul anual a fost avut în vedere la stabilirea majorărilor salariale. Nu în ultimul rând, se evidențiază faptul că s-ar contraveni Deciziei Curții Constituționale nr. 874 din 25 iunie 2010 dacă s-ar considera că premiul aferent anului 2010 este cuprins în majorarea prevăzută de art. 1 din Legea nr. 285/2010.

Tribunalul Vaslui — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este întemeiată, întrucât o lege ulterioară abrogă cu caracter retroactiv drepturile salariale recunoscute de o lege anterioară.

Tribunalul Buzău — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 1.655 din 28 decembrie 2010.

Tribunalul Constanța — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată, arătând că în conceptul de „drepturi câștigate” pot intra doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări. Or, legiuitorul nu a intervenit asupra acestor prestații deja încasate; numai în acest caz s-ar fi ajuns la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție.

Se mai apreciază că salariul trebuie privit ca un bun, dar nu sub aspectul cuantumului, astfel încât angajatul nu poate pretinde, contrar unor dispoziții legale în vigoare, recunoașterea și respectarea unui anumit quantum al drepturilor sale de natură salarială ori executarea obligației angajatorului într-o anumită modalitate.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată, întrucât

angajatul nu poate pretinde, contrar unor dispoziții legale în vigoare, recunoașterea și respectarea unui anumit quantum al drepturilor sale de natură salarială ori executarea obligației angajatorului într-o anumită modalitate.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este întemeiată, întrucât prevederile legale criticate retroactivează. Astfel, se consideră că acestea aduc atingere unor drepturi care s-au născut sub imperiul unei legi anterioare.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată, invocând, în acest sens, Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.141D/2011, apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată în măsura în care dispozițiile legale criticate se circumscriu ansamblului de măsuri destinat contracarării efectelor crizei economice.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă, în dosarele nr. 1.219D/2011 și nr. 1.220D/2011, apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este întemeiată. Se arată că textul legal criticat încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât premiul anual este acordat pentru activitatea desfășurată în cursul anului 2010, iar o lege ce intră în vigoare de la 1 ianuarie 2011 nu poate decât retroactiv să retragă avantajul salarial acordat în temeiul legii pentru o perioadă deja încheiată.

Totodată, se consideră că sunt încălcate prevederile constituționale și convenționale referitoare la proprietatea privată, întrucât compensarea prevăzută în textul legal criticat între sumele datorate cu titlu de premiu anual și cu titlu de salariu nu a avut loc, ideea compensării fiind doar declarativă și pur formală. În continuare, instanța judecătorească arată că instituția juridică a compensării este inaplicabilă în cazul de față pentru 3 motive, și anume: nu se poate pune semnul echivalenței între natura juridică a premiului și a salariului, nu a fost în mod expres prevăzută de legiuitor în textul legal criticat și, în fine, premiul anual se acordă diferențiat în funcție de performanțe, și nu *tale quale*, precum creșterea salarială dispusă în temeiul Legii nr. 285/2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în Dosarul nr. 684D/2011, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reținând că premiul anual reprezintă un drept salarial suplimentar în privința căruia legiuitorul are o largă marjă de apreciere. Se mai arată că numai dacă legiuitorul ar fi intervenit asupra unor sume deja încasate cu titlu de premiu anual s-ar fi încălcat dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, ceea ce nu este cazul în cauza de față.

Avocatul Poporului, în dosarele nr. 684D/2011, nr. 1.105D/2011, nr. 1.139D/2011, nr. 1.141D/2011, nr. 1.219D/2011, nr. 1.220D/2011 și nr. 1.238D/2011, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, legiuitorul nefăcând altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare. Totodată, apreciază că premiul anual reprezintă un drept salarial suplimentar care poate fi dimensionat în funcție de sursele bugetare existente.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de

judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, care au următorul cuprins: „*Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.*”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 125 privind statutul judecătorilor.

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 17 privind dreptul la proprietate, art. 23 pct. 3 privind dreptul la o retribuire egală și satisfăcătoare și art. 25 pct. 1 privind dreptul la un nivel de trai din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale pct. 2 și 4 privind dreptul la condiții de muncă echitabile și dreptul la o salarizare echitabilă din partea I a Cartei sociale europene, precum și ale art. 4 și 20 din partea a II-a privind dreptul la o salarizare echitabilă și dreptul la egalitate de șanse și de tratament în materie de angajare și profesie, fără discriminare în funcție de sex, din aceeași cartă. Mai mult, se consideră a fi încălcate și prevederile art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății, ale art. 17 din Directiva Consiliului 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L303 din 2 decembrie 2000, art. 15 din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L180 din 19 iulie 2000, ambele texte invocate privind sancțiunile ce pot fi suportate de statele membre ca urmare a nerespectării celor două directive, precum și cele statuate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea din 7 iulie 2011, pronunțată în Cauza C-310/10 (*Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești împotriva Ștefan Agafitei și alții*).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Legea nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar la anul 2011. În legătură cu problematica examinării unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”.

Așadar, deși dispozițiile de lege supuse examinării nu se mai încadrează în fondul activ al legislației, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că raportul juridic născut între angajat și angajator nu s-a stins în privința acordării premiului anual pe 2010 odată cu plata lunară a salariului în cursul anului 2011, tocmai datorită faptului că angajatul contestă, potrivit legii, o eventuală neexecutare de către angajator a obligației sale privind premiul anual pe 2010, ceea ce califică situația în care se află autorii excepției ca fiind o *facta pendentia* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012*), nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii, a respins ca neîntemeiată o excepție de neconstituționalitate ce viza în esență aceleași aspecte ridicate ca și prezenta cauză.

Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate se aplică în egală măsură întregului personal din sectorul bugetar și că nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual, așa încât nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu. Totodată, prin aceeași decizie, s-a arătat că legiuitorul, prin art. 8 din Legea nr. 285/2010, a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Premiul anual pe anul 2010, având în vedere faptul că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, a prevăzut un atare drept legal pentru anul 2010, iar legiuitorul nu l-a eliminat în cursul anului 2010, reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă, pe care angajatul o are asupra angajatorului public și constituie un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, dar dispozițiile de lege criticate prevăd în același timp doar modalitatea prin care statul urmează să își execute într-un totu această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe. Așadar, Curtea a concluzionat că nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată.

Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii.

Curtea a mai constatat că majorarea salarială din anul 2011, rezultată ca urmare a includerii premiului anual din 2010 în salariul/solda/indemnizația de bază, este acordată și în continuare, dovadă că de la 1 ianuarie 2012 a rămas în plată același nivel al retribuției, în condițiile în care legiuitorul a ales să nu acorde niciun premiu anual pe anul 2011.

De asemenea, Curtea a reținut lipsa de relevanță a actelor Uniunii Europene invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea mai reține că Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din

*) Decizia Curții Constituționale nr. 115 din 9 februarie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 230 din 5 aprilie 2012.

28 iunie 2010, invocată de autorii excepției, nu are incidență în cauză, aceasta referindu-se la obligația de rezultat a legiuitorului de a readuce salariile la nivelul din iunie 2010, fără a aduce în discuție alte drepturi salariale suplimentare, cum este prima anuală de care beneficia personalul plătit din fonduri publice.

În fine, celelalte prevederi invocate din actele internaționale nu au incidență în cauză; de altfel, autorii excepției nici nu motivează în vreun fel încălcarea acestora, ci fac o trimitere generală la textele acestor tratate internaționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Sindprim din Vaslui în Dosarul nr. 484/89/2011 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă, de Sindicatul Salariaților din Administrația Publică Locală a Județului Vaslui în Dosarul nr. 1.053/89/2011 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă, de Valerică Văsâi și alții în Dosarul nr. 3.575/114/2011 al Tribunalului Buzău — Secția civilă, de Sindicatul Liber al Salariaților din Administrația Publică din Constanța în dosarele nr. 6.824/118/2011 și nr. 6.799/118/2011 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă, respectiv Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, de Iosefina Dumitrescu și alții în Dosarul nr. 47.410/3/2011 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioan Popescu și alții în Dosarul nr. 2.268/30/2011 al Tribunalului Timiș — Secția civilă, de Cristina-Violeta Crihan, Filoteia Hlihor și alții, Liliana Viorica Amariei și alții în dosarele nr. 5.612/40/2011, nr. 5.662/40/2011 și nr. 5.769/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă, precum și de Emanuela Milostean Pervu în Dosarul nr. 2.289/30/2011 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 276

din 22 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Victor Iurașcu în Dosarul nr. 6.956/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care

formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.451D/2011.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihaela Jugaru, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 1.475 din 10 noiembrie 2009 și nr. 530 din 9 aprilie 2009.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 6.501 din 7 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.956/2/2011, **Curtea de Apel**

București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Victor Iurașcu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 2 din actul normativ criticat încalcă prezumția de nevinovăție, astfel cum este consacrată prin dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, deoarece creează premisele unei răspunderi morale și juridice pentru lucrătorii Securității care au desfășurat activități specifice atribuțiilor de serviciu, conforme actelor normative în vigoare la acea dată. Se arată că echivalarea atribuțiilor de serviciu specifice lucrătorilor Securității cu desfășurarea de activități prin care s-au suprimat ori s-au îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului este de natură a aduce prejudicii morale și materiale lucrătorilor fostei Securități.

Se mai susține că actul normativ criticat acordă atribuții jurisdicționale Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin faptul că acesta administrează probe și face constatări care ar trebui să fie de competența exclusivă a instanței de judecată, exercitând astfel o jurisdicție specifică, ceea ce contravine dispozițiilor art. 126 alin. (5) din Constituție. De asemenea, prin introducerea acțiunilor în constatarea calității de lucrător/colaborator al fostei Securități, Consiliul se substituie atât în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime, realizându-se o extindere nejustificată a sferei titularilor acestui drept, cât și atribuției Avocatului Poporului de a acționa pentru apărarea drepturilor și a libertăților persoanelor fizice, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție. Mai mult, o astfel de atribuție a acestei autorități administrative autonome este contrară scopului acesteia, și anume asigurarea accesului oricărui cetățean la propriul dosar existent în arhivele fostei Securități, numai acesta fiind îndreptățit să sesizeze instanțe de judecată în cazul în care se consideră vătămat în drepturile sau interesele sale legitime.

De asemenea, în opinia autorului excepției, actul normativ criticat este neconstituțional, deoarece nu prevede posibilitatea persoanei verificate de a se apăra în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care emite nota de constatare a calității de lucrător/colaborator al Securității, dreptul de apărare fiind recunoscut doar în fața instanței de judecată care se pronunță în cadrul acțiunii în constatare.

Se mai susține că, în cazul acțiunii în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității, competența de soluționare aparține Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în timp ce adeverințele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență criticată pot fi contestate în fața instanței de contencios administrativ competente teritorial de către orice persoană interesată. În acest mod, persoanei verificate i se îngădește posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiată domiciliului său, ceea ce contravine principiului constituțional al egalității în drepturi.

Actul normativ criticat contravine și dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituție, deoarece stabilește competența instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța asupra

unor acte de comandament cu caracter militar, care, în opinia autorului excepției, sunt specifice activității serviciilor de informații.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat este constituțional, invocând în acest sens punctele de vedere exprimate în deciziile Curții Constituționale nr. 436 din 15 aprilie 2010, nr. 1512 din 17 noiembrie 2009, nr. 530 din 9 aprilie 2009, nr. 815 din 19 mai 2009 și nr. 1.607 din 15 decembrie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Curtea observă că, în acord cu jurisprudența sa (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006), ordonanțele Guvernului aprobate de Parlament prin lege, în conformitate cu prevederile art. 115 alin. (7) din Constituție, încetează să mai fie acte normative de sine stătătoare și devin, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, acte normative cu caracter de lege, chiar dacă, din rațiuni de tehnică legislativă, alături de datele legii de aprobare conservă și elementele de identificare atribuite la adoptarea lor de către Guvern. Prin urmare, în prezenta cauză, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 58 alin. (1) privind rolul Avocatului Poporului și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice. De asemenea, sunt invocate și prevederile

art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 14 — Interzicerea discriminării și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză.

Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a adus o modificare a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, realizând o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții juridictionale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Actuala reglementare legală are ca finalitate deconspirarea persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, sau Decizia nr. 1.252 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012.

Prin aceste decizii, invocând jurisprudența sa anterioară, Curtea a mai constatat că este neîntemeiată critica referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător sau de colaborator al Securității nu reprezintă o substituie a acestuia în atribuțiile Avocatului Poporului. Această instituție are atribuții specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure realizarea rolului său constituțional. De altfel, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, „în exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Poporului nu se substituie autorităților publice”.

Totodată, prin decizia menționată, Curtea a statuat că, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară, astfel că nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (5) din Constituție.

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a constatat, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele

judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 satisfac exigențele constituționale invocate, inclusiv cele prevăzute de art. 126 alin. (5) referitor la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

De asemenea, prin deciziile nr. 1.252 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, și nr. 1.560 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2012, Curtea a constatat că nu este întemeiată nici critica referitoare la pretinsa nerespectare a principiului egalității în drepturi, este lipsită de orice fundament critica privind nerespectarea principiului egalității în drepturi, susținută de autorul excepției din perspectiva instituirii competenței instanțelor de contencios administrativ de a judeca contestațiile formulate împotriva adevărințelor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență, de vreme ce art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 16 din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, stabilește, fără echivoc, că „*Adevărințele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 [...] pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor.*” Mai mult, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabilă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

Totodată, prin Decizia nr. 1.311 din 14 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 15 noiembrie 2010, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 ca neîntemeiată, reținând că, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare și nici celelalte drepturi și libertăți fundamentale invocate, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesuală civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor invocate în fața instanțelor judecătorești.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte identice cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În legătură cu susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituție, deoarece actele normative criticate stabilesc competența instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța supra unor acte de comandament cu caracter militar, care, în opinia autorului excepției, sunt specifice activității serviciilor de informații, se constată că și aceasta este neîntemeiată. Promovarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității pe calea contenciosului administrativ nu reglementează controlul judecătoresc al unor acte de comandament militar. Controlul legalității sau temeiniciei unor astfel de acte excedează cadrului normativ al ordonanței de urgență criticate, obiectul de reglementare al acesteia fiind în mod univoc menționat, și anume „accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Victor Iurașcu în Dosarul nr. 6.956/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 278

din 22 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Victor Fărcaș în Dosarul nr. 12.044/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.594D/2011.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihaela Jugaru, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 1.380 din 26 octombrie 2010.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că interesul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a formula acțiuni în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității este legitim, fiind o prerogativă acordată acestuia prin lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 12.044/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție invocată de Victor Fărcaș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității formulate de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că atribuția Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a introduce acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia nu îndeplinește condiția existenței interesului legitim al celui care formulează o cerere de chemare în judecată.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că atât legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cât și interesul de a introduce acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia izvorăsc din înseși prevederile actului normativ criticat și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat este constituțional, invocând în acest sens punctele de vedere exprimate în deciziile Curții Constituționale nr. 980 din 25 iunie

2009, nr. 1.074 din 8 septembrie 2009, nr. 1.194 din 24 septembrie 2009 și nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, potrivit căroră:

„*Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ia în discuție nota de constatare și, după caz:*

a) aprobă nota de constatare și dispune Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia.”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) referitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Potrivit prevederilor textului de lege criticat, în cazul în care aprobă nota de constatare cu privire la existența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității va dispune Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare la instanța competentă material.

Contrar susținerilor autorului excepției, în exercitarea acestei competențe, Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității are legitimitate procesuală activă, justificând un interes legitim, prevăzut de lege, respectiv art. 6—12 din secțiunea a 3-a — *Dispoziții procedurale comune* cuprinsă în actul normativ criticat.

În speță, legitimitatea procesuală activă a acestei autorități administrative este justificată, în preambulul ordonanței de

urgență criticate, de interesul general urmărit, și anume deconspirarea organelor securității statului, parte a poliției politice, care în perioada de dictatură comunistă au exercitat o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, a drepturilor și libertăților lor fundamentale.

Așadar, ordonanța de urgență criticată recunoaște Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin posibilitatea sesizării sale din oficiu, o legitimitate procesuală activă, justificată de apărarea unui interes general. Totodată, Consiliul, pe lângă posibilitatea sa de a acționa din oficiu, poate fi sesizat și de persoana îndreptățită, astfel cum aceasta este definită la art. 1 alin. (1) din actul normativ criticat, pentru a desfășura cercetări referitoare la existența/inexistența unor documente care se referă la persoana petentului aflate în evidențele informatizate ale Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, precum și în cele ale celorlalte instituții deținătoare ale arhivelor Securității. Prin urmare, în acest caz, interesul promovării acțiunii este justificat chiar de interesul personal al persoanei îndreptățite, rezultatul practic al acțiunii Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității răsfrângându-se în mod direct asupra titularului dreptului.

De altfel, așa cum a statuat deja Curtea în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 608 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, și Decizia nr. 1.609 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 17 februarie 2012, ale căror considerente de principiu sunt valabile și în prezenta cauză, prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie o subrogare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Aceste prevederi legale conferă persoanei care este subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea inclusiv ori moștenitorilor testamentari dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului lor. Din cuprinsul acestor dispoziții legale se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv în numele persoanelor îndreptățite, la cererea acestora.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Victor Fărcaș în Dosarul nr. 12.044/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 279

din 22 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Ioan Vlaic în Dosarul nr. 10.194/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.681D/2011.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihaela Jugaru, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 7.039 din 24 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.194/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție invocată de Ioan Vlaic într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității formulate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că definiția legală a noțiunii de colaborator al Securității, astfel cum este reglementată prin textul de lege criticat, îngreudește dreptul de exprimare liberă a opiniilor, dat fiind faptul că, în opinia sa, furnizarea de informații prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist nu reprezentau altceva decât exprimarea liberă a opiniilor cu privire la activitatea ori atitudinea unei anumite persoane, iar nu desfășurarea de activități de informare a fostei Securități. Mai mult, în opinia autorului excepției, prevederea legală criticată

este retroactivă, deoarece se aplică unor fapte săvârșite ulterior intrării sale în vigoare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat este constituțional, invocând în acest sens punctul de vedere exprimat în deciziile Curții Constituționale nr. 209 din 15 februarie 2011, nr. 980 din 25 iunie 2009, nr. 1.338 din 22 octombrie 2009, nr. 1.475 din 10 noiembrie 2009, nr. 1.476 din 10 noiembrie 2009 și nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, potrivit căror:

„În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

(...) b) colaborator al Securității — persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (...)

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, și în art. 30 alin. (1) și (2) referitor la libertatea de exprimare a gândurilor, opiniilor sau credințelor și la interzicerea cenzurii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor Ordonanței

de urgență a Guvernului nr. 24/2008, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză.

Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a adus o modificare a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, realizând o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Actuala reglementare legală are ca finalitate deconspirarea persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, Decizia nr. 1.252 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012.

De asemenea, în legătură cu invocarea încălcării principiului constituțional al neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, prin Decizia nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2010, ale cărei considerente de principiu sunt valabile și în prezenta cauză, Curtea a reținut că prevederile art. 2 lit. b) din aceeași ordonanță de urgență, stabilind elementele care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată colaborator al Securității, nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii civile, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea.

Distinct de cele reținute prin aceste decizii, Curtea mai constată că este neîntemeiată și susținerea potrivit căreia furnizarea de informații prin care se denunțau activitățile sau

atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist nu reprezentau altceva decât exprimarea liberă a opiniilor cu privire la activitatea ori atitudinea unei anumite persoane, iar nu desfășurarea de activități de informare a fostei Securități.

Libertatea de exprimare este o libertate fundamentală a omului, care presupune libera manifestare a gândurilor, a opiniilor, a credințelor sau a creațiilor de orice fel, însă aceasta nu poate fi una absolută, astfel încât exercitarea sa comportă anumite responsabilități, între care și grija pentru protejarea unor interese colective sau individuale, acestea din urmă referitoare la demnitatea, onoarea sau viața particulară a persoanei ori respectarea drepturilor ei fundamentale.

În acest sens sunt și dispozițiile art. 19 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, adoptat de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 16 decembrie 1966 și ratificat de România prin Decretul nr. 212 din 31 octombrie 1974, publicat în Buletinul Oficial nr. 146 din 20 noiembrie 1974, care prevăd că exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă anumitor limitări, stabilite în mod expres prin lege, necesare respectării drepturilor sau reputației altora sau apărării securității naționale, ordinii publice, sănătății sau moralei publice.

În mod similar, dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea fundamentală adoptată în anul 1991 definesc conținutul juridic și precizează limitele exercitării libertății de exprimare, statuând că libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel este inviolabilă. În egală măsură însă, potrivit dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 30 alin. (6), exercitarea acestei libertăți fundamentale nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Prin urmare, în accepțiunea acestui principiu constituțional, Curtea constată că activitatea de colaborator al Securității, constând în furnizarea de informații, precum note, rapoarte scrise sau relatări verbale consemnate în mod real de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, nu se circumscrie sferei libertății de exprimare, ci, având în vedere cadrul și scopul acestor activități, constituie acțiuni de colaborare directă cu autoritățile regimului totalitarist comunist, cu grave consecințe asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățeanului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Ioan Vlaic în Dosarul nr. 10.194/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru eliberarea doamnei Iulia Adriana Oana Badea
din funcția de secretar de stat la Ministerul Educației,
Cercetării, Tineretului și Sportului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Iulia Adriana Oana Badea se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 16 mai 2012.
Nr. 192.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Stelian Victor Fedorca
în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației,
Cercetării, Tineretului și Sportului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Stelian Victor Fedorca se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 16 mai 2012.
Nr. 193.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru delegarea competenței privind coordonarea Spitalului Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”

Pentru aplicarea dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — I se delegă șefului Direcției medicale competența coordonării Spitalului Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”.

Art. 2. — În exercitarea competențelor prevăzute la art. 1, șeful Direcției medicale are următoarele atribuții principale:

a) avizează rapoartele și orice alte documente înaintate ministrului apărării naționale de către comandantul Spitalului Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”;

b) evaluează anual activitatea conducerii structurii, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;

c) coordonează îndeplinirea altor atribuții și responsabilități ale comandantului Spitalului Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, ordonate de către ministrul apărării naționale.

Art. 3. — Bugetul pe anul 2012 al Spitalului Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” se transferă din programul major Sprijin logistic în programul major Administrație centrală, în condițiile legii.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.47/2011 privind resubordonarea Spitalului Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 16 iunie 2011, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Corneliu Dobrițoiu

București, 11 mai 2012.
Nr. M.48.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.93/2009 privind delegarea către secretarul de stat pentru politica de apărare și planificare a competenței îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea ministrului apărării naționale

Pentru aplicarea dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — La Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.93/2009 privind delegarea către secretarul de stat pentru politica de apărare și planificare a competenței îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea ministrului apărării naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 14 septembrie 2009, cu completările ulterioare, după articolul 22 se introduce un nou articol, articolul 23, cu următorul cuprins:

„Art. 23. — I se delegă secretarului de stat pentru politica de apărare și planificare coordonarea și controlul activităților următoarelor structuri:

- Universitatea Națională de Apărare «Carol I»;
- Colegiul Național de Apărare.”

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.45/2011 privind resubordonarea Universității Naționale de Apărare „Carol I”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 16 iunie 2011;

b) art. 1 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.26/2010 privind delegarea către secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului a competenței îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea ministrului apărării naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Corneliu Dobrițoiu

București, 11 mai 2012.
Nr. M.49.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
AGENȚIA PENTRU IMPLEMENTAREA PROIECTELOR
ȘI PROGRAMELOR PENTRU ÎNTREPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII

DECIZIE
privind aprobarea Procedurii de implementare
a Programului de dezvoltare și modernizare
a activităților de comercializare a produselor
și serviciilor de piață

Având în vedere prevederile anexei nr. 3/3504/16 la Legea bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011, ale art. 25 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 65/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, republicată,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 65/2009, republicată,

președintele Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Procedura de implementare a Programului de dezvoltare și modernizare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Agenției pentru Implementarea Proiectelor
și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii,
Cristian Haiduc

București, 4 mai 2012.
Nr. 147.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

